

עליון קבוץ סעד

כ"ד ניסן תשפ"ו | שמיני | 11.04.26 | גליון מס' 3437

הללוי-ה לעולם, הללוי-ה ישירו כולם

במילה אחת בודדה, הלב מלא בהמון תודה

והולם גם הוא - איזה עולם נפלא.

הללוי-ה עם השיר, הללוי-ה על יום שמאיר,

הללוי-ה על מה שהיה, ומה שעוד לא היה...

הללוי-ה.

הללוי-ה לעולם, הללוי-ה ישירו כולם

והענבלים הגדולים, יהדהדו בהמון צלילים

ואתנו הם יאמרו, הללוי-ה.

הללוי-ה עם השיר...

הללוי-ה על הכל, הללו על מחר ואתמול

הללוי-ה, ותנו יד ביד, ושירו מלב אחד -

הללוי-ה.

הללוי-ה / שמרית אור

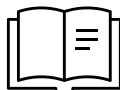
פתיחת שער חדש:

20:00

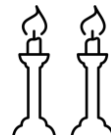
צאת שבת:

19:42

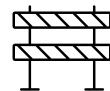
תהילים לנשים:

אילה רבי

כניסת שבת:

18:47

סגירת שער חדש:

18:00

לוח זמנים – ימי החול:

05:19←05:26	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בב"ס
09:26←09:31	סוף זמן קריאת שמע
18:55	מנחה וערבית
19:11←19:07	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

שבת אמריכים

ראש חודש אייר

יחול ביום שישי ושבת (תזריע מצורע).

המולד: ליל ו', 17:18, 14 חלקים.

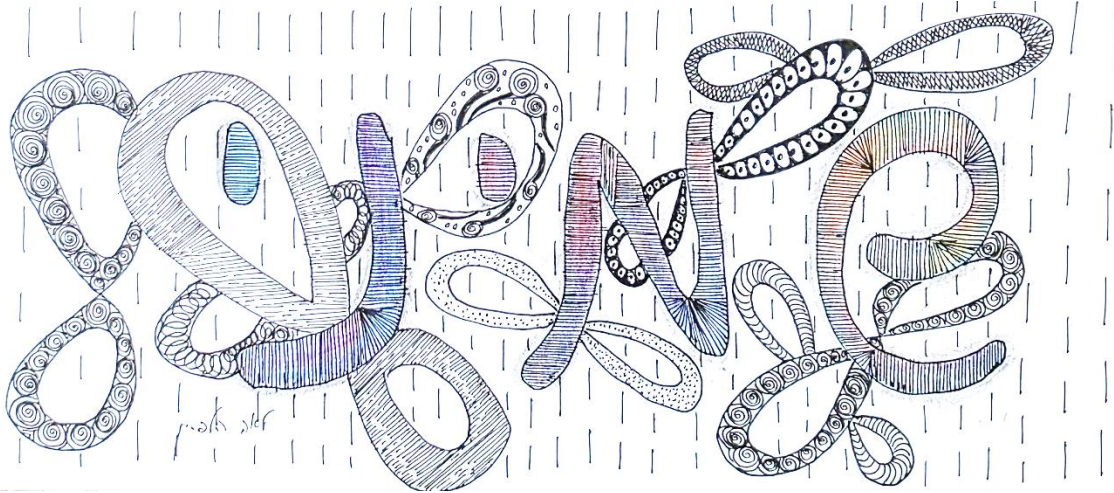
חודש סיון

על פי לוח ארץ-ישראל. הרב טוקצינסקי.

לוח זמנים – שמיני:

18:47	הדלקת נרות
14:00	מנחה
18:57	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
יניב עקיבא	שיעור פ"ש
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:20	תהילים לנשים אילה רבי
17:30	מנחה עדות המזרח
17:30	תהילים לילדים אפרת ביליה
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעור מאת יצחק שלומי
19:42	צאת השבת

דוד / לאה האפרין

האינסוף בצלמא

לפני כמה שבועות פרסמתי מזל טוב להולדת רוח חיים בנם של גל ושחר שניר. פיספסתי ולא כתבתי מזל טוב גם לשרה ושמחה בלס. כמובן שמיד תיקנתי את העלון שהופץ דיגיטלית, אך בעלון המודפס כבר היה מאוחר מידי. הסבו את תשומת ליבי שחשוב שזה יופיע גם בעלון המודפס, אז אני מאחל כאן באופן אישי לשרה ושמחה היקרים המון מזל טוב! שתזכו לראות הרבה אושר ונחת מהנין החדש. בנוסף אני רוצה לבקש - אם יש לכם שמחה במשפחה שאתם מעוניינים שתופיע בעלון, אנא כיתבו לי. לא תמיד אני יודע/זוכר את כל ההקשרים המשפחתיים.

לכט,

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי 309

וַיִּקְוּוּ בְּנֵי אֶהְרֹן נָדָב וָאֲבִיהוּא אִישׁ מִזֹּהֶתוֹ וַיִּתְּנוּ בְּהֵן אִשׁ וַיִּשְׁימוּ עָלֶיהָ קְטֹרֶת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֲתֶם. וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי ה'... וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיָּאֵל דֹּד אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קָרְבוּ שִׂאוּ אֶת אֲזוֹיְכֶם מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ אֶל מִזְוִיץ לַמִּזְבֵּחַ. וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּנֹתָם אֶל מִזְוִיץ לַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה.

בפרשת השבוע מסופר על מות בני אהרון.

אנחנו כל כך עסוקים בטרגדיה הנוראית והלא כל כך ברורה הזאת שמתרחשת דוקא ברגע החגיגי של חנוכת המשכן ובתגובה הפלאית של אהרון שנאלם דום שכמעט אף פעם לא יוצא לנו לדבר על חסד של אמת שעושים מישאל ואלצפן בני הדודים של נדב ואביהו שמוציאים את גופותיהם ומביאים אותם לקבורה.

מדהים שיש אנשים שזו השליחות שלהם בחיים, עם כל הקושי והידיעה שבאמת אין מי שיחזירו טובה תחת טובה. כולנו מכירים את זק"א (ראשי תיבות: זיהוי קורבנות אסון) שהתפקיד העיקרי שלהם הוא זיהוי קורבנות של אסונות והבאת גופותיהם לקבורה. לצערנו נחשפנו מאז טבח שמיני עצרת ביתר שאת גם לאנשי הרבנות הצבאית, אנשי מקצוע ועוד הרבה אנשי חסד הפועלים במחנה שורה.

בתוך המחנה נמצא מרכז הצבי - המתקן הלאומי לטיפול בחללי מערכות ישראל. המתקן תוכנן ליכולת עבודה באירועי מלחמה קיצוניים, טיפול בנפגעים במצבי מלחמה ובסדר גודל לאומי. במתקן רוכזו כמעט כל הנרצחים, חיילים ואזרחים, בטבח שמיני עצרת, שם נעשה עיקר הזיהוי והטיפול בחללים לקראת הבאתם לקבורה. לצורך זיהוי הגופות נעזרו אנשי הרבנות הצבאית בטכנולוגיה ובאמצעים הנהוגים בארכאולוגיה.

"שורה: מלאכת זיהוי חיים" הוא מחזה ישראלי מאת רועי יוסף, העוסק במשימת זיהוי החללים לאחר טבח שמיני עצרת. המשפט "כדי לקבור את זה, צריך לדעת מה זה", המופיע במחזה, מסמן את נקודת המוצא הדרמטית של היצירה ואת המתח שבין המשימה הרשמית לבין הניסיון להבין ולתעד את מה שעבר על אנשי המחנה:

< "חייל שכתב יומן: תגיד. למה אתה רושם את זה?

< אני: אני חושב שכדי לקבור את זה צריך לדעת מה זה.

< חייל שכתב יומן: לא ידעת לקראת מה אתה בא?

< אני: ידעתי.

< חייל שכתב יומן: אם ידעת למה אתה בא, לא הכנת את עצמך מספיק?

< אני: איך אפשר לדעת?

< (שקט)

אנשים יקרים, אנשים שעכשיו כשהמלחמה משתוללת בצפון עדיין עומדים דרוכים על המשמר, גם כששאר הארץ מנסה לחזור לשגרה. אנשים שמה שהם ראו ועשו עלול להעיב על חייהם וצריכים עכשיו קצת הכרה וליווי.

את מישאל ואלצפן אולי שכחנו, אבל מזל שפרשת השבוע מכריחה אותנו לקרוא כל שנה מחדש על מעשה ההתנדבות והגבורה שלהם. גבורה שקטה, כמו אותה דומיה של אהרון, שמסמלת את המשך הדבקות במשימה בתוך הכאב.

ענת לופ

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

יוסף (הנזי) ברנהרד ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

חברנו אורן בנצ' נפרד מאיתנו

אבא-לה, אתמול בבוקר עצמת את עיניך. גם אתה, איש שכולו אנרגיה ותשוקה לחיים הגעת למנוחת עולמים. נולדת בברלין הנאצית, הפחד היה באוויר. באחד הימים זרקה אותך המורה מהכיתה לאחר שגילתה שאתה יהודי, ואתה, ילד בכיתה א' נותרת לבד ברחוב. במאמצים גדולים הגעתם לישראל לנמל יפו. מלח חסון אחד זרק אותך מהסירה ומלח שני תפס אותך על הרציף. שם כשאתה באוויר החופשי שבין המלחים, סיפרת שהפכת לישראלי. והיית ישראלי!! כיפה סרוגה החליפה את הברט, תנועת נוער, נגן אקורדיון, שחקן ויפה תאר. יחד עם חבריך בגרעין ז' עלית להגשמה כאן בסעד - מפעל חייך.

בסעד התרקם הרומן עם אמא. הנזי ורכטי!! והקמתם משפחה – חמישה בנים. המשפחה התברכה והתרחבה. גם זכית לראות בסעד לצידך את הדור הרביעי.

אהבת את הנגב, את הנוף החקלאי המתחלף. בהנעת הרגשות העזים שלך יצרת, ציירת ופיסלת קירות. אתה נח אבא, אבל הקירות והצבעים הרבים בסעד (ובעוד מקומות) נוכחים ומדברים.

בשלושת החודשים האחרונים והקשים מאז שנפלת הואר הקשר העמוק עם המשפחה. לפני כחודש קראנו לנכדים להיפרד. הם הגיעו לחניון מינוס 4 באסף הרופא שם אושפזת. ניגשו אליך בתור במעבר הצר נרגשים, ואתה במצב הקשה הוארו פניך לכל אחת ואחד.

באותם חודשים ראינו את עומק אהבתכם: אימא ואתה. בכול ביקור מסתודדים, מתלחשים, מחזיקים ידיים ועוד. אימא שרה לך ואתם מסתכלים ביחד בתרשים בתולי וישן שלך של זוג צעיר מחובק: אימא ואתה. השעה שעת השקיעה אבל האהבה נשארת.

ליגי – איך שהגעת קראת להורים אבא ואימא. קבלת באותה חבילה גם אותנו -חמישה אחים ואנחנו קיבלנו סוף סוף אחות. היית אחות מסורה, אחות רחמניה ומקצועית וחברה טובה. תודה ליגי ואנחנו שמחים שאת ביחד איתנו. תודה גם לצוות המרפאה וכל מי שליווה ומלווה אותנו בשנים האחרונות.

אימא, ראינו את הסבל של אבא מוכפל בפניך. אני יודע שראית אותנו האחים בתקופה הזאת לצידכם. אבא נח עכשיו ואנחנו נותרים לצידך אוהבים ורוצים אותך, כמו שאת, לצידנו.

אבא-לה אהוב, נוח בשלום, אנחנו שומרים על אימא, על הנגב ועל הרוח שהשארת.

אורן

הנכדה אושר דומיניץ נפרדת

סבא יקר שלי,

יושבת לכתוב לך דברי פרידה, על דף בכתב יד, אולי כמחווה לדפים הצפופים שהיית כותב ומקריא. נזכרת ברגעים רבים איתך.

בתור ילדה, על הווספה, תופסת איתך טרמפ באמצע היום. כל השנים, כשעוברת רגע ליד הסטודיו בצריף ונכנסת להגיד לך שלום בחלל הדחוס והתמיד-מעניין. כשאני כבר אמא בעצמי, נתקלת בך עם דרור הפעוט, שנכנס לעשות 'ביפי' בקלנועית. ושוב בתור ילדים, דור אבא ואני באים אליך בתקופת העבודה על הקיר הגדול בים המלח, ונוסעים איתך בכביש עמוק לתוך הים.

נולדת בגרמניה, וכמו שאבא אורן אמר בליל הסדר, היית אומר שזכית לעבור יציאת מצרים בחיידך. עזבתם את גרמניה ברגע האחרון, ועליכם לירושלים. פתאום עולה לי עוד זיכרון – דור ואני נוסעים עם סבא וסבתא בירושלים, וסבא אומר שלום לסתם אדם ברמזור. כשאני שואלת, סבא מסביר שהוא ירושלמי, ושבירושלים אומרים שלום אחד לשני.

היית שותף עם סבתא בבניית הקיבוץ בו כל-כך האמנת. שחר ואני בטוחים ויודעים שזו הייתה עבורך נחת גדולה והגשמת חלום שאנחנו גרים כאן ומגדלים כאן את ילדינו. כשבאתי לבקר אותך ב'בית בלב' בראשון לציון, אמרת לי שאתה מודאג שכשתחזור הביתה, דוד (בננו הפעוט) לא יזכור אותך... בתחילת השבוע שחר עוד ביקר אותך כאן בבית איתו, וחייכת אליו.

אתמול, כשהגעתי להיפרד ממך, לרגע ראיתי את הבית שלך ושל סבתא בעיניים חיצוניות, והתפעלתי שוב מהיקף ועושר היצירה שלך. פסל בעץ, התמונות בדבק וצבע וחול, שמן, עיפרון, עבודות אדמה, דגמים מחימר, מיניאטורות קינטיות ועוד ועוד. אני חושבת שאולי הכי אהבתי את הספר שעשית כתרגיל בבצלאל, איך הנחת חתיכת דיקט על האדמה ליד הסטודיו, ותיעדת את האדמה שנדבקה אליה, פס של אופניים, מים, עלים. לכדת מקום וזמן. מרגישה שזו תמצית החיבור שלך למקום. מודה על הזכות לגדול בצילך ובצל היצירה שלך.

לשיחות שלי איתך, אפילו כשכבר היית מבולבל, תמיד היה איזה ממד רוחני. זיכרון אחרון, כשבאתי לבקר אותך ב'בית בלב', אמרת לי שאתה אדם מאושר שלא הרגת אדם בחיידך. הסברת, כבר קצת מבולבל, אבל גם צלול מאוד, שבטח בתקופה זו זה לעתים הכרח, אבל שאתה מאושר שאתה לא נאלצת לכך. זו הייתה אמירה חזקה כל-כך בשבילי, מאירה את ההומניזם העמוק שאתה, יחד עם סבתא, הנחלתם לכולנו, ובולט לי כל-כך בייחוד לאור תקופה זו.

סבא יקר שלי, בזה אסיים... שמחה שזכיתי להיות הנכדה הראשונה שלך. אוהבת אותך מאוד.

אילי

חברנו יוסף כראון מספר

הנזי - ידיד נפשי וחברי הטוב. הליכתך מאיתנו – היכתה אותי בהלם. לא היינו בבית. ערכנו את הסדר אצל עינת בתנו, עם רונן, אפרת, והמשפחה. היה ערב עם הרבה שמחה – על אף המצב ההזוי, שאנו שרויים בו. המפגש עם סיפור יציאת מצרים, שתמיד מחזיר אותי לתקופת הילדות, ולמחרת – הבשורה הכל כך קשה, על שנלקחת מאיתנו. קשה לעכל – לקבל – ולהבין, במיוחד למשפחתך, שכל כך אהבת!

אם תרשה לי, אכתוב קצת על הקשרים שלי איתך, שנמשכו מזה הרבה שנים.

הכרנו בלהקה – להקת סעד – שאתה היית בין מקימיה החשובים, וגם בכישורים שלך, במשחק, בבימוי, בשירה והלחנה. כחבר בלהקה, אהבתי את הנוכחות שלך, הכשרון המיוחד שלך (כמובן גם של כולם). היתה לך עין חדה, גם על הפרטים הקטנים. באמת עברנו חוויה מיוחדת, של פעם בחיים, כמו שאומרים.

ונוסף לכך, ראיתי בעיני אנון, באמת "אחד בדורו" – בעיצוב בברזל, בעץ, בפסיפס, שבא לידי ביטוי במיוחד בבית הכנסת שלנו בסעד, שהרשים את כל הבאים אליו. הרעיונות יוצאי הדופן, כולל ארון הקודש, עם ציור הזכוכית, שפשוט אתה עומד מוקסם – בכמה מילים: יחיד ומיוחד ומקודש!!

יצרת המון, כולל הקיר הענקי, שכולו פסיפס, במפעלי ים המלח על רקע השקיעה, שרק אומן כמוך, יצר ובנה. אלוקים חנן אותך בכישרון, ואתה פשוט לקחת ומינפת אותו, ונתת לדמיון שלך לעוף! למקומות הכי גבוהים. כמו כן, הקיר לכניסה לכלבו, ועוד...

הייתי בא לראות אותך עובד, בסדנה שלך, בצריף הידוע, וגם בבית הספר הישן היית משתף אותי, מראה לי תהליכים של עבודות שלך, והייתי כולי התפעלות!

אהבתי את הקשר איתך, אהבתי את ישיבתנו יחד בבית הכנסת, בשיעורים בשבתות ובחגים, שמרתי לך מקום...
 ובמיוחד, כשהיית מביע את דעתך על נושא זה או אחר, אותי זה שבה!
 אהבתי לבוא לבקר אתכם בביתכם ואת רכטי היקרה, ולא רק בגלל התפוזים מהעץ שלך... שהרשית לי לקטוף.
 הנזי ידידי – אני יכול להמשיך ולספר עליך עוד הרבה ובשתי מילים – אהבתי אותך, מאוד, ותמיד תהיה חסר לי.
 אני כל כך מצטער, שלא ידעתי, שהיית בבית בשבוע האחרון, הייתי לוחץ את ידך, בשתי ידי!
 אני בטוח, שגם בעולם הבא, תמצא בוודאי מה ליצור בעוד תחומים, וליפות אותו!
 הנזי ידידי – תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים, וחיבוק ממני.

יוספו – כראונה

אולימפיסצ?

קהילת סעד היקרה,
 בקרוב נרצה לצאת יחד ליוזמה קהילתית חדשה ומרגשת ששמה "אולימפי-סעד".
 הרעיון הוא כזה, ליצור אירוע קהילתי-ספורטיבי שבו כולם כולל ילדים, נוער, מבוגרים, ותיקים ותושבים
 חדשים יוכלו לקחת חלק. יהיו תחרויות, משחקים וטורנירים, והרבה מקום לעידוד או פשוט להיות חלק
 מהאווירה. אנחנו מאמינים שספורט הוא הרבה יותר ממה שאנחנו מכירים, הוא יוצר מפגש, מחבר בין אנשים,
 ומאפשר לחוות יחד תנועה, שיתוף פעולה ורוח טובה.
 במיוחד אחרי התקופה המורכבת שעברה על הקהילה שלנו, יש ערך גדול לאירוע שמאפשר לנו להיפגש, לשמוח
 ולבנות חוויה משותפת. זה לא עוד אירוע לחובבי ספורט, אלא הזדמנות לקהילה שלנו להיפגש, לזוז, לשחק, לעודד
 ולבנות יחד חוויה קהילתית מחברת.
 אנחנו מזמינים את כולכם להיות חלק על המגרש, בקהל או בעידוד מהצד.
 כי בסוף, אולימפי-סעד היא לא רק על ספורט - היא על הקהילה שלנו. כדאי לכם להשתתף, מחכים פינוקים
 ופרסים שווים.
 מצורף מטה סקר קצר שיעזור לנו להבין מי מעוניין להשתתף ובאילו פעילויות. מילוי הסקר הינו קריטי לקיום
 האירוע

בברכה, ועדת תרבות וצוות "האולימפי-סעד"
שיט האפרין, ארסלו דובינסקי,
סיני לזר, שחר יוט טוב
 (היוזמה מתקיימת בשיתוף פעולה של המועצה
 האזורית שדות נגב, והמון אנשי מקצוע)

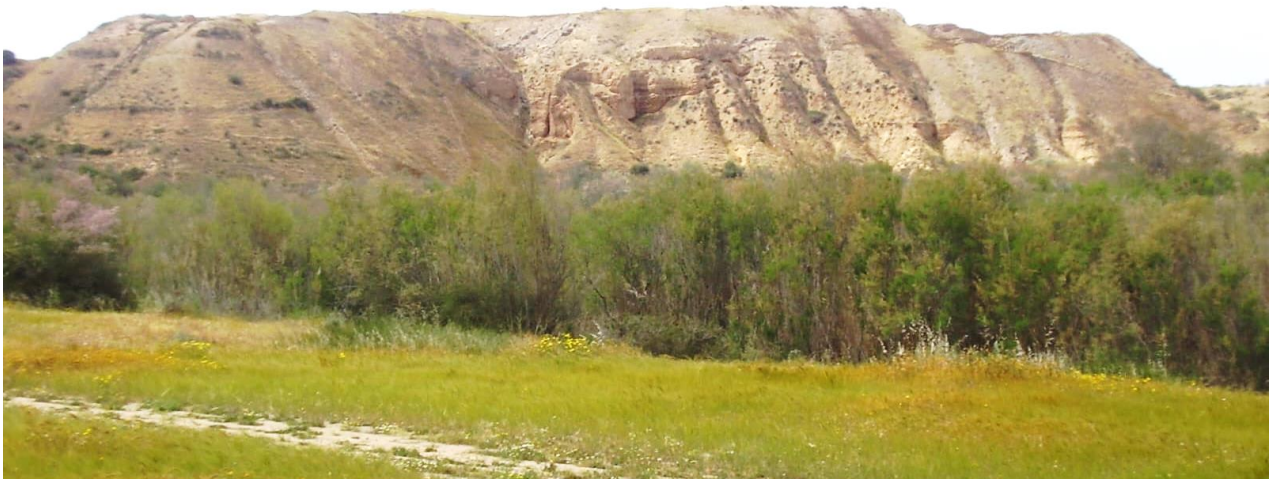
מקום יפה לקפה (או תה) – תל שרוחן

התל נחפר החל מ-1928 ושמו המקורי הוא תל "אל פרעה" - הדרומי (כאשר הצפוני הוא תל תרצה). הביצורים הרבים במקום מעידים על חשיבותו של המקום. התל נמצא בסמוך למושב עין הבשור ואף על פי שגובהו הוא רק כ-20 מטרים מעל סביבתו, הוא בולט למרחוק באזור המישורי בו הוא נמצא. שטח התל הוא 66 דונם ועובי השכבות הארכאולוגיות בו הוא כ-14 מטרים - בתל נתגלו שרידי יישוב מתקופות שונות והארכאולוגים סוברים, כי היישוב בתל התקיים ברציפות בין תקופת הברונזה התיכונה (1500-2000 לפנה"ס) ובין התקופה הרומית. שרוחן ידועה גם בשמות התנכיים "שור" ו"שיחור". השם שור נתן את השמות "דרך שור" ו"ארץ שור", ואילו השם שיחור נתן את השם "שיחור מצרים" שהוא אחד משמותיו של הבשור. מראש התל נשקף נוף לנחל הבשור המתחת למרגלותיו ממזרח, וממערב ניתן לצפות בשדות המוריקים של עין הבשור.

הוראות הגעה: בוויז - תל שרוחן. נוסעים על דרך העפר בסימון שבילים כחול עד שמגיעים למרגלות התל, מחנים את הרכב ולאחר טיפוס קצר בשביל שחור מגיעים לתל.

אנצל את הבמה הקטנה הזו בשביל להגיד מילות פרידה להנזי היקר - הנזי היה נשוי באושר ובעושר לרכטי שתיבדל לחיים ארוכים, האחות הבכורה והיחידה של סבא שלי. את רכטי (אסתר) והנזי אני זוכר עוד מילדות בתור זוג מקסים, שתמיד באירועים משפחתיים רחבים מגיעים שלובי ידיים, מסתכלים אחד בשנייה במבט אוהב ומעריך. מאז שהגענו לקיבוץ בקיץ האחרון זכיתי להכיר יותר לעומק את רכטי והנזי, ולראות את כל מפעלו של הנזי, הן בביתו והן בשבילי הקיבוץ, ובנוסף נפל בחלקי לשבת לצידו בספסל בבית הכנסת, ובין היתר לשמוע מה שלומו, תמיד עם חיוך רחב על הפנים, ומבט חם ושמח בעיניים, למרות הגיל המופלג. הנזי אהב את הנופים של הנגב, ובפרט שדות וגבעות מוריקות בצבעי ירוק ופריחה, מה שניתן ממש כעת לראות ולחוש בטבע, ולרגע להתייחד עם זכרו. נוח על משכבך בשלום הנזי היקר, שמחתי מאוד להכיר אותך יותר לעת זקנה.

אורי ירצאלי

אחוריים לעסקים - סצרי אהלוקות

דיווח מולחננו לע מנהל העסקים

לחברי סעד שלום רב,

אני מבקש לעדכן אתכם על התקדמות פרויקט "לב סעד" (שם זמני).

המבנה המרכזי תוכנן בתחילת שנות ה'80 של המאה הקודמת, ונתן מענה לפעילות הקהילתית והמשקית שהייתה נהוגה באותו הזמן. בחלוף השנים – השתנו דפוסי ההתנהגות שלנו (לדוגמא: הפסקנו להשתמש בחדרי האוכל, הסתבר שעמודים במועדון לחבר זה לא רעיון טוב ואת מחסן ההנעלה מישהו עוד זוכר...?) יחד עם הזמן שעובר משתנות ומתווספות גם דרישות תכנוניות כגון הוספת חלל ממוגן, משרדים נוספים, טיפול מקיף במתחם השירותים ועוד...

השיפוץ המתוכנן במפלס המשרדים בא להתאים את חלוקת החללים לפעילות של הקיבוץ במאה ה'21, לתת מענה לצרכים המתפתחים בתחום הקהילתי והעסקי, יחד עם מקום ראוי לפעילות הוועדות הקהילתיות השונות. התוכנית המוצעת באה לתת מענה לכל הפונקציות והפעילויות הקיימות במבנה כיום. חלק מהפעילויות "יעברו דירה" למקומות חלופיים ברחבי הקיבוץ, ופעילויות אחרות ישנו את מיקומן בקומת הקרקע. בטבלה הבאה מוצגות הפעילויות הקיימות במבנה היום, והמקום העתידי המתוכנן להן בסוף התהליך:

פעילות	מיקום נוכחי	מיקום עתידי
הנהלה (יו"ר, מנהל קהילה, מרכז משק)	מפלס קרקע	יישארו במפלס הקרקע
הנהלת חשבונות	מפלס קרקע	יישארו במפלס הקרקע
סידור רכב, כספומט, חדר שיכפול	מפלס קרקע	יישארו במפלס הקרקע
מש"א, מנהלת תקומה	מפלס קרקע	יישארו במפלס הקרקע
מועדון לחבר	מפלס קרקע	מפלס עליון, חד"א שמאל
יחידת מחשב	מפלס קרקע	תישאר במפלס הקרקע
ספרייה	מפלס קרקע	"לב סעד", מתפרות
חדר הנצחה	מפלס קרקע	פעוטון רקפת (חלק מהארכיון)
נשקיה	מפלס קרקע	תישאר במפלס הקרקע
פדיקור, ספר	מפלס קרקע	בית שקמה
ארכיון	מפלס קרקע	פעוטון רקפת
ועדת תרבות	מפלס קרקע	תישאר במפלס הקרקע
דואר	מפלס קרקע	ישאר במפלס הקרקע
ועדות קהילה (ברו"ש, דת, קליטה וכו')	פזורות ברחבי הקיבוץ	מפלס הקרקע
כלבו	חד"א ישן	מחסן בגדים
חדר הכושר	מפלס קרקע	יישאר במקומו וישופץ

בהמשך לעדכון זה תוכלו לראות את התכנון שגובש ע"י הצוותים השונים שהוקמו לכל פרויקט המורכבים מגופי התכנון של הקיבוץ, מנהלי הפעילות וחברי קיבוץ מן המניין. זה המקום להודות לכל העוסקים במלאכה ולחברי הקיבוץ שהתנדבו לסייע ולהיות חלק מצוות החשיבה והתכנון. צוותי העבודה בתחום הספרייה ובית קפה ייפגשו בימים הקרובים עם האדריכל וצוות התכנון על ההתאמות הנדרשות.

אנחנו נפרסם את כל התוכניות בכל המדיות האפשריות: לוח המודעות שבחדר האוכל, בקהילנט ופרסום בעלון (כפי שתראו מטה)

שלבי העבודה הצפויים :

בשלב הראשון - ישופצו מחסן הבגדים (המשכן העתידי של הכלבו) והמתפרות (משכן הספריות העתידי).

בשלב השני - יוכשר חד"א שמאל עבור המועדון לחבר ותדרי חוגים.

בשלב השלישי – תשופץ קומת המשרדים (משרדי ההנהלה יעברו באופן זמני למשרדי הגד"ש הישנים, הנה"ח ויחידת המחשב יעברו באופן זמני למבנה הכלבו).

אני מאמין שפעילות חידוש המבנים, שיפוצם והקמת מרכז קהילתי שוקק חיים המתאים לכל גווני האוכלוסייה יתרום משמעותית לגיבוש הקהילתי בסעד ולרווחת התושבים.

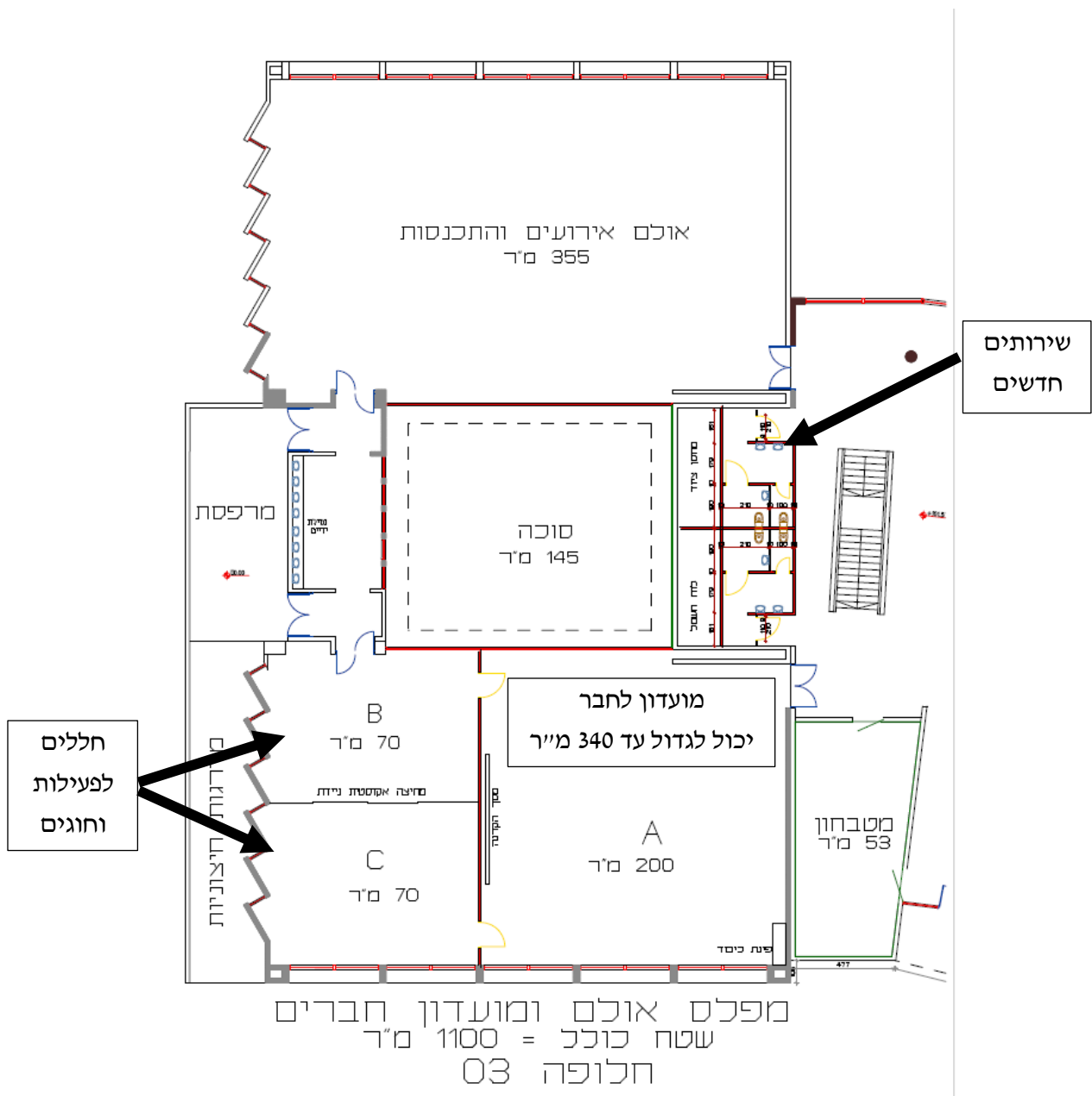
סוף שבוע נעים לכולם ושבת שלום,

צמית פרזמן

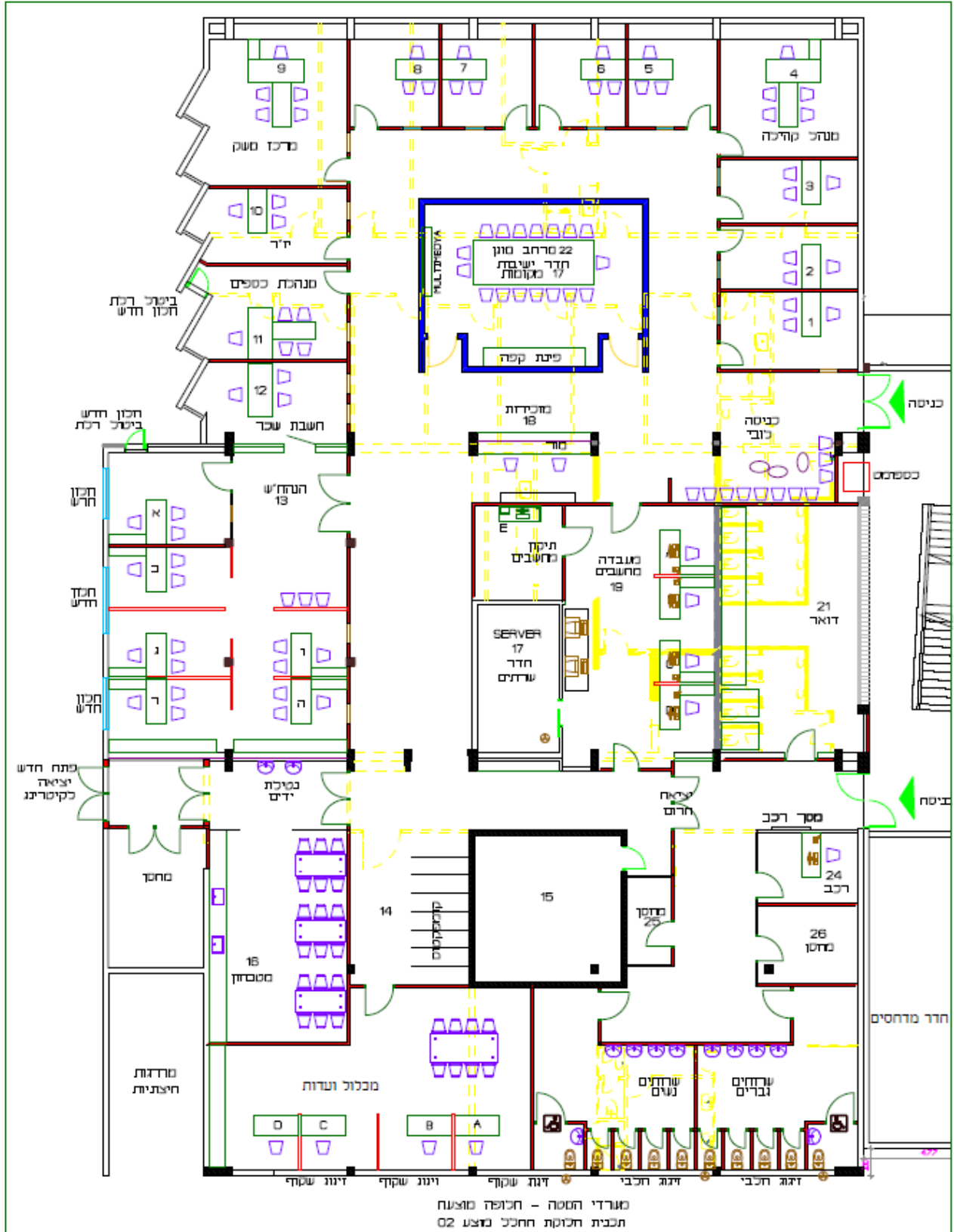
מנהל אסק'ו רכל אשק

קיבוץ סאד

מפלס צליון - מוצדון לחבר

מפגש קרקע - משרדי מוסדות סגור

משרדי הסטה - חלופה מוצעת
תכנית חלוקת החלל נוצע 02

